

12. 9. 42

Dragi mi Franc

Kvojo drugo kartolino sem volilil pri robaunju
in enako tvojo pismo.

Tisi mi da moje pismo me perrih serpak
ti je naredilo žalost, ko si jih bral, sem del
ti je blo tesko, ampak se bodi ampak ki sem
igro zapisala, semu nsem telo da jih napišem
mojo potim, sem mogla ti povedat kaj
sem mislila, da se sem obojsela nemato
klaro. Tem da se bi kaj takega napisala
da bi se kaj mislila zgodilo, prav dobro ne!
eti kaj čeno, nara nreda je take ilu more
mo bli dolac eden od drugega, ampak
cakat lep nas dan, ki nam je usojem,
me upam da tisto dan ki nam bo
prinesel neseje in gubeni ni ni toliko.
dolac kaj me Franc? ose se teskoce terpljenja
se prenese, samo Boh dej hualit mit,
Franc da jast ti sem mi nra statu, sej
sem Franc kaj se se tega upanja bi nos
unela do sebe, ali da tebe bi me hlo ves
potem pe nsem kaj bi hlo nmanj, je
Franc o tebe imam upanje, samo o sebe,
ja, da bo pisal dan, ki me bo napi
oil prano in veselo, oh samo Boh dej kaj
hualit, komer tega terpljenja.

Franci. praviš da meji hi obhukim do ni
netam nar kej tvojega mislila, jett hi obhukim
ese franci kar res samo nisi kakšim kmet
se misli brez svet.

človej ko hi pisem, sem samo isto samo
dama, usd se sli ven ki je pisu font
od pince, in jutre po kono snela dosti leči
me čajin, vada jek do niti 50, tako jutre negom
am, moram ostet doma, in kej pomagat.

the more hi koniam to meji slobo pisavo
hi hi nide pisala, kej ne, me dove sem
ustata, in mi je glavat bolle in se me boli
tako gromot da ni pone.

Sprijmi pokorane id etim e
tete.

moj lpsie
soni
tatu
Sprijmi naprosnje pokorane
in jofubi od
sedno treje

Lopke,
Čobko efoc.